

XXVIII. MAJI.

1. **A** Pud Sinas P. Matthæus Riccius, quamvis prima profectio in regiam Peckinensem irrita fuisset, ad alteram tentandam se resolvit; comparatisque muneribus Imperatore dignis, hoc die Nanckino Peckinum, ubi ille residet, solvit anno 1600. melioribus auspiciis. Incidit quidem in itinere in ungues harpyæ cuiusdam scilicet Eunuchi Mathan, exactoris vestigialium potentissimi; eratque in praesenti periculo, ne & munera Imperatori destinata, & caput proprium amitteret: at in re desperatissima praesto fuit Divina Providentia. Cum enim maximè periclitareret; ex improviso Peckinum cum donis suis evocatur ab Imperatore, qui jam ante informatus fuerat de muneribus à P. Matthæo ipsi paratis. Perfracto igitur hoc scopulo, prosecutus est iter suum, felicitèque anni sequentis initio Peckinum pervenit. *Trigaultius de Expedit. Sinensi lib. 4. cap. 11. & 12.*

2. Romæ anno 1604. celebrata est disceptatio XXX. coram Clemente VIII. de auxiliis divinis. Quæstio à Pontifice proposita

posita fuit: An, quando intellectus proponit voluntati Deum amandum, & colendum, ut summè bonum, & justum, præmiantem virtutem præmio vitæ æternæ, &c. ea propositio sit objecti supernaturalis, vel naturalis tantum, aut indifferens ad actum naturalem, & supernaturalem? Respondit pro Molina P. Ferdinandus Bastida tribus Conclusionibus: Si ea propositio fiat non concurrente lumine supernaturali, est naturalis tantum; supernaturalis autem, si concurrat lumen naturale. Deus autem, etiam ut remunerator est per vitam æternam, vel prout pro ea vita obtinenda pro nobis sanguinem fudit, habet se ut objectum materiale indifferens ad terminandum actum naturalem, vel supernaturalem. *ther. hist. de Auxil. lib. 5. cap. 38.*

3. In Hispania, anno 1558. graviter vapulavit fama Societatis; quasi circa sigillum Confessionis laxiorem, & Sacramento injuriosam teneret sententiam. Infamiam augebant, alebantque quidam Concionatores zelo inconsulto abrupti: sed Societatis doctrinam, & agendi modum probabant Archiepiscopus Granaten.

224 FASTI SOCIET. J.

tentis , ubi res agebatur , Sacri Quæsito-
res , & doctiores Theologicum M. Avi-
la. Nuncius quoque Apostolicus pro So-
cietate stetit , egregiaque epistolà ad Bor-
giām hoc die datā illam defendit , & solu-
tus est . Sachin. p. 2. lib. 2. n. 130. & seqq.

Eodem die obierunt.

4. Romæ anno 1564. Leonettus Gay-
liardus Italus , Scholasticus , eximie indo-
lis , & virtutis. Tres fratres , quos in So-
cietate habuit , mōrentes ob immaturum
suum obitum solabatur ipse ; gestibat
que : quod mature , atque in sinu Socie-
tatis migraret ē vita. Bono animo esto ,
inquietabat ad P. Achillem fratrem suum ,
Christus D. valde me amat. Age meo no-
mine illi grates.

5. Parisiis anno 1582. Petrus. Mone-
rius , Gallus , Scholasticus. Cūm eum in
supremo morbo infestus turbaret dæ-
mon , jussus est à Confessario querere ex
tentatore : An aliquid contra se haberet ?
Paulò pōst sereno vultu ad Confessarium
conversus : nihil habet , inquit , & mox
circumstantes ad solidas virtutes cohor-
tatus , innocentem animam Deo reddi-
dit.

6. Com-

225 MENS MAJI.

6. Commotovii in Bohemia anno
1648. P. Fridericus Huneken Saxo , inde-
fessus per Bohemiām operarius. Multa
hæreticorum millia restituit Ecclesiae. Mis-
siones obibat non alio ferè viatico instruc-
tus , quām halece , & frustro carnis fu-
matæ , à Collegio secum allato , nē ali-
cui gravis esset. Domum redux , propè
singulis diebus in culina serviebat. Pet ult-
imos decrepiti seni annos 15. nunquam
lecto ad capiendum somnum , au stragu-
lo usus est ; sed tū erat vestitus , in scam-
no , vel sella lignea consideudo quietem
capiebat. In extremo agone illacrymatus
est , quod in oppido , cuius curam vice
Parochi habebat , & in quo nullum an-
tea repererat Catholicum , unum adhuc
relinqueret hæreticum. Sed hunc ipsum
mortuus cōvertit. Audita enim hac de-
se Patris sollicitudine in eo articulo vitæ
resipuit obstinatus , & Catholicis accessit.
Tanner. in Soc. Apost. Imit.

XXIX. MAJI.

1. A Nnō 1565. Pius IV. egregias de-
dit literas ad Carolum IX. Fran-
corum Regem : quibus eum hortatur , ut
Pars 2. P So-

Societatem , ac præcipue Parisiense Colle-
gium tueatur. Adaures , *inquit* , nostras
pervenit : Collegium Parisiense Societate.
JESU magnis affici cœpisse molestiis , &
variis vexationibus impediri , quò minùs,
sicut cœperat , inservire saluti animarum ,
& vacare juventuti doctrinâ Catholicaâ , &
pietate , ac bonis literis , atque artibus im-
buendæ , atque erudiendæ possit. Id acci-
dit nimirūm humani generis hostis instin-
ctu , &c. Sed id non esse laturam Majesta-
tem tuam scimus : ubi edœta fuerit de
ejus Societatis meritis. Nihil enim æque
Christianissimum Regem decet , ac Reli-
gioſos viros , & Dei honori inservientes ,
tueri & ab injuriis defendere. Eam igitur
Societatem sciat Majestas tua , propter
pia , & laudabilia instituta sua , & ab Apos-
tolica Sede confirmatam , & nuper in sa-
cro Oecumenico Tridentino Concilio
approbatam fuisse. Cujus Societatis prop-
ter uberes fructus , quos Dei Ecclesiæ his-
tam turbulentis temporibus attulit , non
modò in Italia , & in Hispaniæ , & Lusita-
niæ regnis ; sed in ipsius etiam Germaniæ
multis locis Collegia instituta fuerunt. In
hac quidem alma Urbe nos præcipue
Colle,

Collegii , quod hic eit , operâ utimur ,
quam & fidelem , & utili experimentum ,
quascumque in partes orbis terrarum eve-
nit , ut ejus Collegii Presbyteros divini
obsequii causâ mittamus , &c. *sacchinus*
part. 3. hist. soc. lib. 1. num. 19.

2. Potami in Calabria votum suum
persolvit S. Xaverio matrona Dasensis ob
vitam , & plenam sanitatem ejus ope res-
titutam filiolæ suæ , in qua per horam , &
dimidiam nullum apparuerat vitæ sig-
num. Neapoli verò , post pestiferam luem
intercessione Sancti ejusdem abaçtam ,
Præfecti sanitatis , & Lazareti publici so-
lemnne Sacrum ad ejus honorem in templo
Domus Professæ fieri cutârunt Sospitato-
ri suo grati. *Ex libello miraculorum S. Xav.*
Potam. p. 224.

3. In Floridam , quæ est Americæ re-
gio , immanibus populis horrida , & non-
dum ab operariis Evangelicis exulta , pri-
mam suscepit expeditionem Societas an-
no 1566. solvitque illuc 29. Maji ex His-
pania P. Petrus Martinus cum duobus
Sociis , grandi animo , & ad fortia agenda ,
& ad dura preferenda. *Sacchin. part. 3. lib.*
2. n. 141. & seqq.

Eodem die obierunt.

4. Londini in Anglia anno 1651. Petrus Vrictus Anglus, strenuus in salute, & propria, & aliena procuranda operarius. Captus suspendio sublatus est, & de more excarnificatus: quod Sacerdos Catholicus esset. Sub ipso patibulo cum prodiisset ministellus haereticus promittens illi veniam, & immunitatem, si Papismum ejuraret: at P. Petrus non sine stomacho tentatorem repulit, dicens: *Faceste Satana, si mille vitas haberem libentissime pro Catholicâ religione morti offerrem.* Magnis non solum Catholicorum, sed etiam haereticorum laudibus celebrata est ejus in supremo illo articulo constantia, & animi fortitudo.

5. Cracoviæ in Polonia anno 1638. Joannes Parnesius, Coadjutor, Griso. Tres quotidie horas, diebus festis quinas vel feras dabat meditationi rerum cœlestium, quas de matutina, & vespertina quiete decerpebat. Ter quot hebdomadis divina Synaxi reficiebatur Superiorum permisso, quotidie flagello in se animadvertebat, catenâ ferreâ duplice cingebatur.

tur. Inter assiduos fabri cœmentarii labores nihil specialis refectionis quarebat, nec haultum frigidæ in summo æstu. Extremo vitæ quinquennio imperavit, ut ab omni carne piscibusque abstineret, pane oleribusque contentus. Sabbato, ut opaverat, & prædixerat, religiosissima morte decessit.

6. Toleti P. Petrus Rodericus. Hunc sanum, & valentem, non tamen impatum mors occupavit. Nam de illa se admonitum ante tres menses amico prædixerat: eaque ipsa die divinum sacrificium insolita fecerat pietate, cumque singulis diebus in se flagellis per dimidiā horæ partem sœvire consuevisset, piæ crudelitati solito liberalius indulserat. Demum negotii quidpiam Adjutori domestico de ratione aliqua pecuniaria (erat enim Procurator domus) commendans, id omnino factum velim, inquit, ante certaini horam: quâ nimirum in limine suburbanæ villæ stans expiravit. *Juvencius* fol. 797.

XXX. MAJ.

I. **A** Nno 1574. Carolus IX. Rex Christianissimus in flore etatis, & regiarum

giarum virtutum regnare ac vivere desit, magno Ecclesiæ, & Societatis incommodo. Obitum ejus hoc die ponit Spondanus. Quid sentiret de Societate, expressit tum alias, tum quando invisit urbem Lugdunensem. Salutatus enim à P. Edmundo Augerio (qui Tuba Franciæ propter excellentiam prædicationis dicebatur) non dubitavit in ejus ruere amplexum, & gratias agere pro suscepis in causa Religionis laboribus. Auditus etiam est dicere : Se unicum Jesuitarum Collegium pluris facere, & pro Religionis, & pro regni amplificatione, quam omnium munificissimam totius mundi arcem: sèque Jesuita, & pro subditis fidelissimis agnoscere ; & hujus Societatis incrementum ad gloriam quoque, & majestatem regni sui, atque populi Gallicani pertinere, *Imago. 1. sec. Soc. lib. 5. cap. 10. Et Gomez in Elog. part. 2.*

2. In Polonia, anno 1570. Magius Provincialis cum Stanislao Varsevicio, & aliis Sociis Vilnensi in Lituania Collegium constituturis, hac die Posnaniam attigerunt: excepti ibi à Procuratoribus Episcopi, qui aberat, Canonicis, & Magis-

tra.

tratu, imò ab ipsis Proceribus heterodoxis, ea humanitate, ut profiteretur Magius: nusquam sibi humanitatis amplitudinem tantam repertam. Profecti inde Pultoviam, ubi jam Collegium conditum florebat; tandem pervenerunt Vilnam, atque in paternos amplexus Venerabilis Senis, Valeriani Episcopi, qui desiderio Patrum, & Collegii quantocytus videndi contabuerat; tunc autem dulcibus lacrymis planè diffuebat. Domum Sociorum 30. capacem optimè intruxerat: ideoque post paucos dies, & scholæ sunt apertæ. *Sacchinus p. 3. lib. 6. n. 101. & seqq.*

3. In Novam Hispaniam, Americæ regionem, hac die anno 1579. ex Hispania profecti sunt Socii quindecim: post quorum felicem adventum mox excitatum est Collegium Angelopolitanum, & alia duo. *Idem p. 4. lib. 7. n. 346.*

Eodem die obierunt.

4. Londini in Anglia, anno 1582. P. Thomas Cottamus, Anglus. Post atrocies toleratas torturas, ut in Confessione auditâ detegeret, & à Papa recederet,

P. 4

cum

cum nihil evinci posset, consueto Catholicae fidei reis suppicio sublatuſ est. Cum raptaretur ad locum suppicii, toto itinere cum sociis hymnum Ambrosianum cecinit. Suspensus, & ad carnificinam nudatus, repertus est cum omnium admiratione, super nudo corpore accinctus ciliatio. Mirabantur nimis homines, non sati fuisse Viro carceris ærumnas, & tormenta aliunde illata: sed tantum habuisse animi, ut voluntariis supplicis se macearet.

5. Brunæ in Germania, anno 1649. Magister Michaël Martius, Silesita, die, & horâ, quam prædixerat, extinctus. Inter cetera religiosi animi decora emicuit candore singulari in communicandis conscientiæ suæ arcanis cum Patre spirituali. Quod aliquando agenti, miro splendore refulſit facies, ut Pater vultum Angeli sibi videretur videre. In divinæ synaxis usu sensibili quodam cœlestium deliciarum gustu sentiebat se recreari. Deipare V. plurimum se debere dictirabat: quod Natali ejus die sit natus; quod puer illam aëre adspectabili specie viderit gloriosam; quod per eam ad Societatem sit

VO-

vocatus, & non obscura Prædestinatio-
nis suæ argumenta acceperit.

6. Moguntia in Germania, anno 1611. P. Joannes Bulæus, Belga. Complures ibi impedit annos admodum fructuosè, tum in Theologia, tam speculativa, quam morali, tradenda, tum in Soliditate Mariana excolenda. Nec contentus eo labore, fœcundissima lucubratio-
ne copiosam piorum pariter ac eruditio-
rum librorum fudit seriem. Sotu. in Bibl.
Soc. octo supra 30. recenset.

1. **A** Nno 1639. grave periculum vitæ incurrit in itinere ex Superioris ordinatione, heroico planè animo suscepta Venerab. P. Nicolaus Lancicius. Cum Bohemiam hæretice hostiles copiæ inundassent, P. Rector Kuttenbergensis Collegii P. Nicolaum cuin Sociis aliquot Novam Domum, velut ad securiora, expedire decrevit, designato profectioni die 31. Maii. Accelsit Ven. P. Nicolaus Rectorem, monuitque, si recto itinere per Ledecium profiscantur Novam Do-
mum, periculum se non evitatuſos; tres ex

ex Sociis mactandos , alios ægre evasuros , prædictis , addiditque : *je de ea re distractio-*
nem habuissi. Hac phrasí utebatur Senex , quando aliquid divinitus revelatum acceperat . Rector non multum pensi habuit eam distractionem , iussitque Socios eò , quò destinaverat , proficisci . Curru vehebantur tres , Sacerdos unus , Coadjutores duo ; eques sequebatur P. Nicolaus , cæteri Sociorum iter pedibus faciebant . Vix alterum à Kuttemberga millarium ingressi erant : cum manipulus latronum hæreticorum occurrit ; currum , qui preibat , invadit , ac Patrem Joannem Meagk cum Fratribus Martino Ignatio , & Vvenceslao Trnoska , in eodem deprehensos , trucidat . P. Nicolaus relicto in prædam equo , in sylvam se recepit , quò , & alii Socii evaserunt : sed grandem passus est jacturam , amissis multis scriptis , & sacris lipsanis , quæ currui imposuerat . Habuit tamen , quo se solaretur : quodd scilicet heroicè obedientię præmium eam jacturam abundè esset compensaturum . *Balbinus in vita lib. 1.*
cap. 20.

2. In Angliam expediti anno 1580.
 Per-

Personius Campianus , & alii , pridie Kalendas Junii Rhemos in Gallia attigerunt . Excepti sunt summa omnium gratulatio- ne , & humanitate . Campianus rogatus , ut ad Alumnos Seminarii Anglicani verba ficeret ; de præstantia Martyrii dispu- vit ; dumque ad ignem pervenisset , quem dixit Dominus se in terram missurum , ita exarsit : ut ingenti clamore sepiùs ingeminarer : *Ignis ! Ignis ! Ignis !* famulique domesti consternati accurrerint , incendium suppressuri . Ninirum jam ardebat illo igne Campianus , quo in Anglia demum conflagravit . *Sacchin. p. 4.lib.8.n. 102.*

Eodem die obierunt.

3. Manilæ in Philippinis , anno 1621 . P. Angelus Armanus Italus , strenuus in excolèdis barbaris operarius . Nullum iter offerebatur tam arduum , nulla rerum penuria tam gravis , nulla pericula tam infesta , quæ illorum causâ non subiret libentissimè . Oceani furorem prætensa S. Ignatii imagine compescuit ; ex insidiis , & flammis , ædibus ejus injectis , mirabiliter evasit . Mortuo Neophyti non vulgari ritu justa funebria persolverunt .

4. In

236
4. In Bohemia , anno 1639. P. Joannes Meagk Hibernus cum duobus Sociis Coadjutoribus , Vvenceslao Trnoska , & Martino Ignatio , in itinere ab hæreticis rusticis trucidatus est. Patratum id esse odio fidei , argumento est : quod iidem homicidæ alios , qui unâ iter habebant dimiserint innoxios , imò nihil metuere jussos. Ferventibus votis expetita venit ea mors P. Joanni. In spiritualibus enim Exercitiis , quæ nuper absolverat , solito ferventius exarsit desiderio fundendi pro Christo sanguinis , & spes affulgebat non levis , quamvis ignaro , quomodo id futurum esset. Frater quoque Martinus frequentibus Martyrii æstuabat desideriis , imò , & spem cœlitus conceperat Divino Eucharistia Sacramento pastus , vino quoque Angelorum , dulcissimis lacrymis se se reficiebat. Deiparam V. amore tenerissimo , multoque cultu prosequebatur ; quæ illum aliquando conspectu suo dicitur dignata.

5. In Hispaniæ locis diversis anno 1598. grassante pestifera iue , in heroicæ charitatis obsequio felices animas posuerunt octo è nostris. Ex his Joannes Jun-
ceda

237
ceda hoc die occubuit. Eodem die anno 1617. Insulis in Belgio in eadem incruenta arena cum duobus sociis gloriose occubuit Joannes Fendenier , Belga , Coadjutor , modestiæ , pietatis , & sedulitatis eximium exemplar.

6. In Italiæ variis locis anno 1631. simili ex catifa conciderunt decem è Nostris : inter hos hoc die P. Theodorus Varinus , Italus .

I. JVNH.

1. **A**est S. Ignatius Compluti , anno 1527. Nobiles fœminæ , mater , & filia , peregrinationem suscepérant pedestrem ad varia loca sacra , per Hispaniam celebria. Egerrimè id tulerunt amici , & inter alios Doctor quidam Theologiae Cirvelius , Ignatius Compluti tunc studenti altioribus literis impingentes consilium peregrinationis illius. Queritur apud Vicarium Episcopi Cirvelius , tantumque valuit authori.